

та їх технічного забезпечення полягає в оптимізації термінів виконання всього комплексу операцій і агротехнічних вимог для одержання запрограмованого врожаю із заданими якісними параметрами. [2,с.11.].

Зростання вимог до агротехнологічних процесів супроводжується формуванням нового комплексу технологічних машин. В умовах жорсткої міжнародної конкуренції на ринку технічних засобів все більше розвивається сегмент імпортової нової та вживаної сільськогосподарської техніки.[3,с.15] Такі тенденції викликані вимогами ринку щодо виробництва конкурентоспроможної сільськогосподарської продукції. Вітчизняне сільськогосподарське машинобудування через брак коштів, і відповідно, сучасного обладнання не спроможне забезпечити розробку та випуск високоякісної техніки.

Список використаних джерел:

1. Мазнев Г.Є. Методичний підхід щодо обґрунтування територіального розміщення ремонтно-обслуговуючих підприємств. // Економіка АПК. –2019.–№11.– С.102-108.

2. Артёмов Н.П., Кушнарёв А.С. Биосферные основы повышения продуктивности земледелия / Н.П.Артёмов, А.С.Кушнарёв // Научный журнал «Инженерия природокористування» № 3(2) 2015, - Х.: ХНТУСГ, С.9 – 13.

3. Білоусько Я.К., Рибицька В.І. Розвиток ринку сільськогосподарської техніки.// Техніка АПК. –2004.–№10. – С.14-18.

УДК. 631.3

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКІСНОГО ВИКОНАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ОПЕРАЦІЙ АГРОПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА

Артёмов М.П. д.т.н., проф., Клименко М.І.

Державний біотехнологічний університет

Ефективність сільського господарства і агротехнологій, визначається рівнем вдосконалення матеріально-технічної бази, яка безпосередньо впливає на саму технологію, організацію і якість виробництва. При сучасному рівні розвитку виробничих сил завдання подальшої інтенсифікації землеробства вимагає швидкого переходу до промислових методів виробництва. Механізація виробничих процесів при впровадженні агротехнологій є революційним елементом виробничих сил, що визначає саму технологію і організацію виробництва, її сутність і принципи не зводяться лише до механізації окремих галузей або промислової переробки продукції рослинництва, а направлені на планомірний перехід сільського господарства на рейки крупного машинного виробництва та перетворення сільськогосподарської праці в різновидність індустріальної. Це дозволить скоротити використання ручної праці і замінити її машинами [1].

Комплексна механізація у землеробстві пропонує послідовне використання системи машин, механізмів, які дозволяють повністю замінити

ручну працю машинами і забезпечують безперервну роботу. Система машин включає механізми, за допомогою яких проводять всі основні і додаткові процеси агротехнологій. Тому головний напрям вдосконалення матеріально-технічної бази сільськогосподарського виробництва на сучасному етапі включає перехід до комплексного виробництва для сільськогосподарських підприємств, машин і знарядь для запровадження агротехнологій.

Специфічні умови аграрного виробництва, серед яких важливе місце належить використанню природних факторів, істотні відмінності за сутністю і характером застосування технологічних операцій у різних виробничих галузях сільського господарства, необхідність щодо переміщення агрегатів на далекі відстані у процесі виконання робіт, формують відповідні вимоги щодо створення й експлуатації технічних засобів [2].

Головні принципи формування системи машин і механізмів для комплексної механізації вирощування культур базуються на основі: - технологічних вимог для виконання робіт у найбільш сприятливі і короткі строки; - врахування розмірів і конфігурації полів; - наявності і стану доріг; - розміщення машинних дворів; - організації і кваліфікації кадрів у кожному конкретному підприємстві; - окупності техніки, яка є важливим критерієм вибору машин. Головним завданням механізації сільськогосподарського виробництва є забезпечення механізованого виконання всіх технологічних операцій з дотриманням вимог технологій в оптимальні агротехнічні строки з мінімально можливими затратами праці, матеріально-технічних та енергетичних ресурсів [3]. Для розв'язання цієї проблеми в кожному сільськогосподарському підприємстві необхідно забезпечити оптимальне співвідношення між обсягами робіт і рівнем їх технічного й енергетичного забезпечення, який включає машинно-тракторний парк, ремонтнообслуговуючу базу, трудові та енергетичні ресурси.

Утримування технічного потенціалу на оптимальному рівні та ефективна організація його використання – одні з вирішальних чинників забезпечення сталого виробництва аграрної продукції. Технічне оснащення аграрного виробництва на рівні технологічної потреби дозволяє якісно, швидко, в повному обсязі виконувати всі технологічні процеси й операції та вирощувати продукцію з оптимальними витратами праці і коштів.

Список використаних джерел:

1. Гришин М.І. Стан технічного забезпечення сільськогосподарського виробництва України // Вісник аграрної науки. -2002. -№11.-С.44-48.
2. Артёмов Н.П., Кушнарёв А.С. Биосферные основы повышения продуктивности земледелия / Н.П.Артёмов, А.С.Кушнарёв // Научный журнал «Инженерия природокористування» № 3(2) 2015, - Х.: ХНТУСГ, С.9 – 13.
3. Електронний ресурс: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=2446> «Сучасний стан технічного забезпечення аграрної сфери економіки України»